

Sri Guru Granth Sahib

Displaying 600 of

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

Manamukh Mugadhh Har Naam N Chaethai Birathhaa Janam Gavaaeiaa ||

The foolish self-willed manmukh does not remember the Lord's Name; he wastes away his life in vain.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੧) ੨:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧

Raag Sorath Guru Amar Das

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥

Sathigur Bhaettae Thaa Naa Paaeae Houmai Mohu Chukaaeiaa ||3||

But when he meets the True Guru, then he obtains the Name; he sheds egotism and emotional attachment. ||3||

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੧) ੨:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧

Raag Sorath Guru Amar Das

ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥

Har Jan Saachae Saach Kamaavehi Gur Kai Sabadh Veechaaree ||

The Lord's humble servants are True - they practice Truth, and reflect upon the Word of the Guru's Shabad.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੧) ੪:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੨

Raag Sorath Guru Amar Das

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥

Aapae Mael Leae Prabh Saachai Saach Rakhiaa Our Dhhaaree ||

The True Lord God unites them with Himself, and they keep the True Lord enshrined in their hearts.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੧) ੪:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੨

Raag Sorath Guru Amar Das

ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਤਿ ਪਾਈ ਏਹਾ ਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੧॥

Naanak Naavahu Gath Math Paaee Eaehaa Raas Hamaaree ||4||1||

O Nanak, through the Name, I have obtained salvation and understanding; this alone is my wealth.

||4||1||

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੧) ੪:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੩

Raag Sorath Guru Amar Das

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

Sorath Mehalaa 3 ||

Sorat'h, Third Mehl:

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅੰਗ ੬੦੦

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤਨ ਕਉ ਦੀਆ ਨਾਉ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

Bhagath Khajaanaa Bhagathan Ko Dheeha Naa Har Dhhan Sach Soe ||

The True Lord has blessed His devotees with the treasure of devotional worship, and the wealth of the Lord's Name.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੨) ੧:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੪

Raag Sorath Guru Amar Das

ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਕਦੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਕਿਨੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਹੋਇ ॥

Akhutt Naam Dhhan Kadhae Nikhuttai Naahee Kinai N Keemath Hoe ||

The wealth of the Naam, shall never be exhausted; no one can estimate its worth.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੨) ੧:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੪

Raag Sorath Guru Amar Das

ਨਾਮ ਧਨਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥

Naam Dhhan Mukh Oujalae Hoeae Har Paaeiaa Sach Soe ||1||

With the wealth of the Naam, their faces are radiant, and they attain the True Lord. ||1||

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੨) ੧:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੫

Raag Sorath Guru Amar Das

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

Man Maerae Gur Sabadhee Har Paaeiaa Jaee ||

O my mind, through the Word of the Guru's Shabad, the Lord is found.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੨) ੧:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੫

Raag Sorath Guru Amar Das

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੁਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

Bin Sabadhai Jag Bhuladhaa Firadhaa Dharageh Milai Sajaae || Rehaao ||

Without the Shabad, the world wanders around, and receives its punishment in the Court of the Lord.

||Pause||

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੨) ੧:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੬

Raag Sorath Guru Amar Das

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਸਹਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

Eis Dhaehee Andhar Panch Chor Vasehi Kaam Krodhh Lobh Mohu Ahankaaraa ||

Within this body dwell the five thieves: sexual desire, anger, greed, emotional attachment and egotism.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੨) ੨:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੬

Raag Sorath Guru Amar Das

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੂਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰਾ ॥

Anmrith Loottehi Manamukh Nehee Boojhehi Koe N Sunai Pookaaraa ||

They plunder the Nectar, but the self-willed manmukh does not realize it; no one hears his complaint.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੨) ੨:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੭

Raag Sorath Guru Amar Das

ਅੰਧਾ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਵਰਤਾਰਾ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥੨॥

Andhhaa Jagath Andhh Varathaaraa Baajh Guroo Gubaaraa ||2||

The world is blind, and its dealings are blind as well; without the Guru, there is only pitch darkness. ||2||

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੨) ੨:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੮

Raag Sorath Guru Amar Das

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤੇ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥

Houmai Maeraa Kar Kar Viguthae Kihu Chalai N Chaladhiaa Naal ||

Indulging in egotism and possessiveness, they are ruined; when they depart, nothing goes along with them.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੨) ੩:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੮

Raag Sorath Guru Amar Das

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

Guramukh Hovai S Naam Dhhiaavai Sadhaa Har Naam Samaal ||

But one who becomes Gurmukh meditates on the Naam, and ever contemplates the Lord's Name.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੨) ੩:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੯

Raag Sorath Guru Amar Das

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੩॥

Sachee Baanee Har Gun Gaavai Nadharee Nadhar Nihaal ||3||

Through the True Word of Gurbani, he sings the Glorious Praises of the Lord; blessed with the Lord's Glance of Grace, he is enraptured. ||3||

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੨) ੩:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੯

Raag Sorath Guru Amar Das

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਮਰੁ ਸਿਰਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ॥

Sathigur Giaan Sadhaa Ghatt Chaanan Amar Sir Baadhisaahaa ||

The spiritual wisdom of the True Guru is a steady light within the heart. The Lord's decree is over the heads of even kings.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੨) ੪:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧੦

Raag Sorath Guru Amar Das

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥

Anadhin Bhagath Karehi Dhin Raathee Raam Naam Sach Laahaa ||

Night and day, the Lord's devotees worship Him; night and day, they gather in the true profit of the Lord's Name.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੨) ੮:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧੦

Raag Sorath Guru Amar Das

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਹਾ ॥੪॥੨॥

Naanak Raam Naam Nisathaara Sabadh Rathae Har Paahaa ||4||2||

O Nanak, through the Lord's Name, one is emancipated; attuned to the Shabad, he finds the Lord.

॥4॥2॥

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੨) ੮:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧੧

Raag Sorath Guru Amar Das

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੩ ॥

Sorath Ma 3 ||

Sorat'h, Third Mehl:

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅੰਗ ੬੦੦

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥

Dhaasan Dhaas Hovai Thaa Har Paaeae Vichahu Aap Gavaaee ||

If one becomes the slave of the Lord's slaves, then he finds the Lord, and eradicates ego from within.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੩) ੧:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧੨

Raag Sorath Guru Amar Das

ਭਗਤਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਹਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥

Bhagathaa Kaa Kaaraj Har Anandh Hai Anadhin Har Gun Gaaee ||

The Lord of bliss is his object of devotion; night and day, he sings the Glorious Praises of the Lord.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੩) ੧:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧੨

Raag Sorath Guru Amar Das

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੧॥

Sabadh Rathae Sadhaa Eik Rangee Har Sio Rehae Samaaee ||1||

Attuned to the Word of the Shabad, the Lord's devotees remain ever as one, absorbed in the Lord. ||1||

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੩) ੧:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧੩

Raag Sorath Guru Amar Das

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥

Har Jeeo Saachee Nadhar Thumaaree ||

O Dear Lord, Your Glance of Grace is True.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੩) ੧:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧੩

Raag Sorath Guru Amar Das

ਆਪਣਿਆ ਦਾਸਾ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

Aapaniaa Dhaasaa No Kirapaa Kar Piaarae Raakhahu Paij Hamaaree || Rehaao ||

Show mercy to Your slave, O Beloved Lord, and preserve my honor. ||Pause||

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੩) ੧:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧੪

Raag Sorath Guru Amar Das

ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥

Sabadh Salaahae Sadhaa Ho Jeevaa Guramathee Bho Bhaagaa ||

Continually praising the Word of the Shabad, I live; under Guru's Instruction, my fear has been dispelled.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੩) ੨:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧੫

Raag Sorath Guru Amar Das

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥

Maeraa Prabh Saachaa Ath Suaalio Gur Saeviaa Chith Laagaa ||

My True Lord God is so beautiful! Serving the Guru, my consciousness is focused on Him.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੩) ੨:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧੫

Raag Sorath Guru Amar Das

ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸੋ ਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੨॥

Saachaa Sabadh Sachae Sach Baanee So Jan Anadhin Jaagaa ||2||

One who chants the True Word of the Shabad, and the Truest of the True, the Word of His Bani, remains wakeful, day and night. ||2||

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੩) ੨:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧੬

Raag Sorath Guru Amar Das

ਮਹਾ ਗੰਭੀਰੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

Mehaa Ganbheer Sadhaa Sukhadhaathaa This Kaa Anth N Paaeiaa ||

He is so very deep and profound, the Giver of eternal peace; no one can find His limit.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੩) ੩:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧੬

Raag Sorath Guru Amar Das

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

Poorae Gur Kee Saevaa Keenee Achinth Har Mann Vasaaeiaa ||

Serving the Perfect Guru, one becomes carefree, enshrining the Lord within the mind.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੩) ੩:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧੭

Raag Sorath Guru Amar Das

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥

Man Than Niramal Sadhaa Sukh Anthar Vichahu Bharam Chukaaeiaa ||3||

The mind and body become immaculately pure, and a lasting peace fills the heart; doubt is eradicated from within. ||3||

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੩) ੩:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧੭

Raag Sorath Guru Amar Das

ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਦਾ ਪੰਥੁ ਵਿਖੜਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥

Har Kaa Maarag Sadhaa Panthh Vikharraa Ko Paaeae Gur Veechaaraa ||

The Way of the Lord is always such a difficult path; only a few find it, contemplating the Guru.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੩) ੪:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧੮

Raag Sorath Guru Amar Das

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰਾ ॥

Har Kai Rang Raathaa Sabadhae Maathaa Houmai Thajae Vikaaraa ||

Imbued with the Lord's Love, and intoxicated with the Shabad, he renounces ego and corruption.

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੩) ੪:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧੯

Raag Sorath Guru Amar Das

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੩॥

Naanak Naam Rathaa Eik Rangee Sabadh Savaaranehaaraa ||4||3||

O Nanak, imbued with the Naam, and the Love of the One Lord, he is embellished with the Word of the Shabad. ||4||3||

ਸੋਰਠਿ (ਮਃ ੩) (੩) ੪:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੦੦ ਪੰ. ੧੯

Raag Sorath Guru Amar Das